

AZ IGE TESTTÉ LETT

2015. december 27.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

A drága Úr Jézus előtt lesznek a felüdülések, a felüdülés ideje, ezt írja a Biblia, hogy az Ő színétől jön el a felüdülés. Bizony, ha az Úr szolgálatában nem lankadunk és nem fáradunk, ez következik most.

Meg fogjuk ünnepelni a karácsony meghitt pillanatait az Úr asztalánál, hogy részesedünk az Úrnak a testéből, és az Úrnak a véréből, ahogy ezt meghagyta nekünk, hogy ezt cselekedjük. Kevés dolgot kért tőlünk az Úr Jézus, de azt kéri, hogy ezt tegyük meg, és ilyenkor emlékezzünk meg, hogy Ő mit tett értünk. Karácsony ünnepén is ezt tesszük.

Egy kis összegzés erre az esztendőre. Elérkeztünk egy évnek a végére, és látok rég nem látott arcokat, akik nagyon nagy örömmel örvendeztették meg a szívemet, hogy ma eljöttek, látok új arcokat, nagyon örülök önekik is, hogy eljöttek.

Vannak még üres helyek, hisszük, hogy ezek egyre inkább majd betelnek, és az Úr Jézus Krisztus megtölti a házat dicsőséggel, a Jézus nevében, és a szentek seregével, az éhes szívűekkel, akik éheznek és szomjúhozják az igazságot. Mert meg van írva, hogy ők megelégtetnek, és mi az éhezőket, a szomjúhozókat és az imádókat szólítjuk rendszeresen.

Isten imádókat keres magának, aki nem az ember kedvéért jár a gyülekezetbe, és nem azt nézi, hogy ki áll itt a pulpituson, hanem azt keresi, hogy *kit imádunk*. Az Úr Jézus Krisztus neve magasztaltatik fel. Az Ő neve magasztaltassék minden helyzet felett!

Ebben az évben sok megpróbáltatásunk volt. Ha csak az utolsó hónapokat nézem, hogy hány műtéten, és hány kórházi helyzeten vagyunk túl, de mindegyik győzelemmel végződött. Itt van közöttünk például a Faragó családnak a hatalmas győzelme.

Pistinek drága Aliz feleségéért nagyon sokan könyörögtek. Az imakörben kaptuk meg a hírért, hogy milyen szörnyűséget tervezett az ördög, kórház lett belőle és gondozás, és stroke megfigyelőbe kellett mennie, nagyon nehéz napok és hetek voltak a családnak.

Sok könny volt, mindenkinek az imáját nagyon köszönik, és Aliz ma teljesen tökéletesen, nyílegyenesen, bot nélkül, támogatás nélkül jött hátra, és dicsértük együtt az Urat itt, a kisszobában. Megköszönjük őt az Úr Jézus Krisztusnak.

Mondtam az első pillanatban, amikor meghallottam a hírért, hogy Aliznak aranyhite, és vasakarata van. Mind a kettő kell hozzá. Aranyból van a hite, és acélból van az ő akarata. A család támogatása, és a testvérek imái bizony kihozták őt ezekből a szörnyűséges mélységes helyekből, ahova az ördög akarta beletaszítani őt, de nem hagyjuk magunkat. Ez a kulcsa. A *hit legyőzte a világot*.

A hit minden körülmények között *győzedelmeskedik*, és a szeretet által működik a hit. A szeretetet soha nem szabad szem elől téveszteni. A szeretet *ad erőt* a hitnek. A hitnek hatalmas ereje van, hogyha a szeretet rálehel, ha a szeretet magára ölti azt a hitet. Isten maga a Szeretet. Tőle származik ez.

Az idők végi hangulatok voltak elég sokat itt, ebben az esztendőben, amit ma zárunk lassan 2015-ben. Volt, aki dátum szerint várta az Úr eljövetelét, és az Úr szemmel láthatólag még idáig ezt nem hallotta meg tőlünk, és még nem jött el. Ami nem jelenti, hogy nem jöhet, természetesen. Az Ő hatalmában áll, hogy mikor mondja azt, hogy lezárul ez a korszak, és elkészült a menyasszony. Aki bújt, aki nem, megyek. Ugye, ezt a pillanatot várjuk rengetegen.

Az Úr még nem jött el, úgyhogy még készülhet a menyasszony, még ékeskedhet a menyasszony, és ez bizonyos szempontból nekünk egy fellélegzést ad, hogy erre a munkára, amit még nem végeztünk el, még van egy kis időnk.

Arra jutott még egy kis időnk, és tudjuk keresni az Urat még tovább, az Ő arcát, hogy Uram, merre, hogy mit kell tennünk, merre menjünk? Mi a teendők a jövő esztendőben? Ezért a jövő esztendőt egy kis böjttel fogjuk kezdeni, ki mennyi részt érez ebből magának.

Vannak szolgálatok, akik 21 napos *böjttel* kezdik az évet, és 21 napot becsülettel végig böjtölnek, és hirdetik is azt a böjtöt, a szolgálatoknak, gyülekezeteknek. Én magam nem vagyok ilyen merész a böjtben, mert 21 napot soha nem böjtöltem végig, ezért nem merem nektek mondani, hogy fogjatok bele egy 21 napos böjtbe.

De azt mondom, hogyha valaki szeretne jobban *hallani* Istentől, szeretne *áttöréseket* látni, vagy szeretne jobban belekerülni az Úrnak közelségébe, és érzi ezt a *belső késztetést*, akkor most van itt az ideje, most könnyebben meg lehet ragadni ezeket a böjtös napokat, mert a Szellem benne van.

Sokan böjtölnek a Krisztus Testében, főleg azok, akik rendszerint minden évet így kezdenek. Könnyebb belemenni egy pár napos böjtbe. Ha úgy érzitek, hogy a szívetekre kerül, mert törvényből semmi nem illatozik Istennek a trónja előtt, de ha a Szellem belevezet benneteket, akkor vegyetek magatokhoz egy kis csendes időt, és vegyetek egy kis böjtöt.

Nem titok, hogy maga a nagyon tisztelt Sanders pásztorunk is a bibliaiskolában akkor került bele az igazi szellemi birodalom mélységeibe, akkor *nyílt meg* neki a szellemi birodalom, amikor elkezdett mélyen böjtölni, és többet böjtölt, mint amennyit evett. Azt hallhattuk tőle sokszor, amikor mondta.

A böjt egy nagyon áldott dolog, ha az ember a szívéből fakadóan teszi. A szívünkéből kell fakadnia. Ha érzed a Szent Szellemnek a hívását erre, akkor legyél engedelmes, mert közelebb visz Istenhez. Legyél engedelmes! A január 2-i imakonferenciánkra biztos vagyok benne, hogy sokan fognak böjtölve jönni, böjtösen jönni, és lehet, hogy még egy pár napig folytatják. Meglátjuk.

A Szellemnek az akarata legyen meg ebben, és hogyha az egész napos böjtre úgy érzitek, hogy nem vagytok képesek, akkor egy-egy étkezést elhagyva is lehet jelölni Istennek ezt a szándékodat, hogy Uram, én szeretném kivenni a részemet ebből a böjtből, és egy *részleges böjtöt* folytatok. Vagy elhagyod a kedvenc ételeidet.

Sokféleképpen lehet Istennek böjtölni. Vagy nem nézed meg a kedvenc műsoraidat, vagy félreteszél valamit, amit amúgy mindenképpen megtennél. Ez már egy részleges böjt. Tehát az *Úr felé* forduljon a figyelmünk, ez a lényeg. Az Úr felé figyelni, és mindent átadni Neki. Mindent átadni Neki.

A szívünk kívánságait, hogy hadd járja át a Szent Szellem, és ami Tőle van, az *erősödjön* meg, és ami meg nem Tőle van, az *essen le* az életünkről. Ez a lényege ennek. Ez csodálatos. Nagyon köszönjük az Úrnak, hogy ebben világosságot ad nekünk. Ez az év nagyon-nagyon sok ilyen úgynevezett idővégi megpróbáltatást hozott, mert közel kell lennie az idő végének.

Mert nagyon sok volt az a feletti, mint amit az ember évről évre úgy megszokott, hogy jönnek nehézségek és próbák. Mindegyikből *győztesen* jöttünk ki! Dicsőséget adunk Istennek! Állunk, itt vagyunk. Az ördög sok tervet készített, hogy elbukjunk, mindenek ellenére győztesek vagyunk. A Jézusnak egy hatalmas tapsot fogunk kérni.

Egy nagy tapssal köszönjük meg az Ő jóságát, az Ő szeretetét, hogy a fiaink fiai is az Urat szolgálják, hogy itt vannak az ifisek, itt vannak a legkisebbek is az Úr előtt, hogy az Igében növekedhessenek, hogy gyümölcsöt teremhetnek. Hatalmas az Úr kegyelme az életünk felett. Jézusnak a kegyelme ez. Örvendezésekben vagyunk.

Vannak *családtagjaink*, akik még nincsenek az Úrban. Azt hiszem, hogy ez a 2016-os esztendő lesz az, hogy megláthatjuk azt az örömet, hogy ők is az Úrba kerülnek! Ez az idő közel van, mert aki kitarzott, és az Igét imádkozta, ennek az időnek el kell jönni, hogy a szemünkkel megláthassuk azt. A Jézus nevében. Hányan hiszitek ezt velem együtt?

Az ő életüknek ki kell kerekednie, teljessé kell lennie az Úrban, és csak az Úrban van meg ez a teljesség. Nagyon jó az Úr hozzánk, mert megadja ezeket a látásokat. A látásunk Tőle kell, hogy származzon, és azt az imát is Tőle kell kapnunk, hogy mit imádkozzunk az életünkre.

Nagyon jó, hogy Ő ezeket átadja nekünk, hogy odaadja nekünk. Rhemákat ad helyzetekre, hogy mit imádkozzunk. Ha azt kiejted, ha azt hiszed, az *gyümölcsöt* terem. Az éles kard *lekaszabolja*, ami nem odavaló, és a szükséges dolgokat pedig meghozza, megtermi. Nem tér vissza Istenhez üresen.

Nagyon jó az Úr hozzánk, hogy megismerhettük ezt a kegyelmet, hogy az Isten Igéje mennyire élő és ható az életünkben. Ezért nem csüggedünk és nem lankadunk, hanem előremegyünk, keressük az Úr orcáját és az Ő akaratát mindenekben, és megbocsátunk. Nagyon fontos. Megbocsátunk az ellenségeinknek. Ki amit ellenünk tett, nem tulajdonítatik, ne számíttassék be neki, a Jézus nevében.

Ez fontos ahhoz, hogy az imáink működjenek. Fontos ahhoz, hogy a szeretetünkben teljeseek legyünk. Meg kell *bocsátanunk* azoknak, akik ellenünk vétkeztek! Ez nagyon fontos része. Ezt el fogjuk végezni, azért is, mert az Úr asztalához járulunk.

Az Úr asztalánál, amikor az Ő testéből és az Ő véréből részesedünk, ahogy az Úr meghív minket ehhez az asztalhoz, ott írja is az Írás, hogy vizsgálja meg mindenki önmagát, és úgy részesedjen abból a kenyérből és abból a borból. Ilyenkor köteles részünk, hogy *magunkat megvizsgáljuk*.

Ha vétettünk a szeretet ellen, akkor az Úr elé kell járulnunk, és el kell vennünk a vétkeinkre, a tévedéseinkre, a bűneinkre a bűnbocsánatot, amit az Úr szerzett nekünk az Ő kereszthalálával. A szent vér megtisztított minket, ezt magunkra kell öltetni! Fel kell öltöznünk a Krisztust, erre érti az Ige. *Öltözzük fel* a Krisztust! Fel kell öltöznünk magunkra.

Meg kell magunkat vizsgálni, és a *szent vérben* újra szeplőtelenek és tiszták leszünk Őelőtte! Erről szól ez a csodálatos közösség, amit most fel is fedünk. Mindenki részt vehet kötetlenül az úrvacsorában, aki hisz az Úr Jézus Krisztusban, és szeretné megünnepelni ezt a csodálatos hitcselekedetet.

Elolvasom az idevonatkozó Igét a Bibliából. Pál apostol sorait szoktam idevenni, aki írja a Galata levélben, hogy neki egy nagy kívánsága volt, hogy Isten az Ő tetszése szerint jelentse ki benne a Krisztust, hogy a Fiú jelentessék ki őbenne.

Ez a mi vágyunk is mindenek felett, hogy a Krisztus jelentessék ki mibennünk, hogy egyre inkább egy képet kaphassunk arról, hogy mit szolgált az Ő *kereszthalála*, és mit hozott nekünk az Ő *feltámadása*. Amíg ez ki nem jelentetik bennünk, addig nem tudunk a valóságában járni.

A mai napon a Galata levélben olvashatjuk, hogy Pál – aki ezt vágyta és ezt imádkozta, hogy jelentessék ki őbenne a Krisztus –, milyen csodálatos kijelentést vett az Úr asztaláról! Pedig ő ott sem volt a tanítványokkal, amikor Jézus megtörte a kenyeret, és a vérszövetségben a bort – a szent vért – megszentelte. *Vérszövetséget kötött* velük.

Nem volt ott Pál az Úr asztalánál, mégis pontosan leírja Jézus szavait, Jézus imáját. Ilyen pontos kijelentést kívánok nektek, legyen ez meg nektek, amikor az Úr asztalához járultok. Így szólnak ezek a sorok:

1KORINTHUS 11,23–26.

23. Mert én az Úrtól vettem, amit néktek előtökbe is adtam: hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, melyen elárultaték, vette a kenyeret,

24. És hálákat adván, megtörte és ezt mondotta: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely tiérettetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

25. Hasonlatosképpen a pohárt is vette, minekutána vacsorált volna, ezt mondván: E pohár amaz új szövetség az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.

26. Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend.

A keresztfának a fájdalmas kínszenvedése van ebben az úrvacsorában, hogy megtöretett az Ő teste. *Értünk töretett* meg. A vére kiontatott, *értünk ontatott*, és az Ő vérében van a mi megszentelődésünk, a bűneinknek az eltörlése és bocsánata. Ezt fogjuk ma ünnepelni, erre emlékezve, és az Ő feltámadását is ünnepeljük.

Az Ő megszületése nélkül ez nem lett volna lehetséges, úgyhogy most karácsonykor is veszünk az Úr asztalán a kenyérből és a borból. Mindenki most kap a borból és kenyérből, és közösen imádkozunk fölötte. Ámen.

Egy imádsággal fogunk megemlékezni. Megkérjük a mennyei Atyát, hogy ennél az úrvacsoránál jelentse ki az Ő Fiát mibennünk, jobban, mint eddig valaha láttuk Őt. Jelentse ki nekünk ebben a megtört testben a gyógyulást, jelentse ki nekünk ebben a megtört testben a szabadulást, ha szükség van rá.

Jelentse ki nekünk ebben a megtört testben a teljes szabadságot, mert minden fájdalom, minden sóhaj, minden kínszenvedés az Ő testére lett helyezve. Az ördögnek *nincs joga* megkínozni a te testedet, erről te vegyél megértést! Ezt fogjuk kérni, amikor az Úr asztalához járulunk.

Atyám, felemeljük az *ostyát*, mint Jézus Krisztus testére emlékeztetőt, az úrvacsora részét, amit az Úr Jézus hagyott ránk, hogy ezt cselekedjük. Ő vette azon az éjszakán a kenyeret, és megtörte azt. Azt mondta, ez az én testem, mely tiérettetek töretik.

Ez a test megtöretett a mi gyógyulásunkért, megtöretett a mi teljes szabadságunkért, Atyám, hogy betegségek és fájdalmak nélkül, kínok nélkül és bajok nélkül élhessünk. Drága mennyei Atyám, elfogadjuk ezt a megváltást, felöltjük a Krisztust ezekre a szent sebekre, a megtört testre tekintve vesszük magunkhoz most a kenyeret.

Megtörjük, Atyám, a Jézus Krisztus megtöretett testére emlékezve magunkhoz vesszük, és megvalljuk, hogy meggyógyultunk a szent sebekben. A gyógyulás a miénk, a Jézus nevében. Ámen. (Törd meg az ostyát, és vedd magadhoz a kenyeret.) Hálákat adunk, mert Jézus is hálákat adván tette ezt, hogy törte meg a kenyeret.

Utána újra hálákat adott, és vette a *poharat*. Az a pohár, amit Jézus vett, arról azt mondta, hogy ez az új szövetség vére, az én vérem. Az új szövetség vére, ami tiérettetek kiontatott, a bűneitek eltörlésére, bűneitek bocsánatára. Ezért a múlt többé nem tarthat rabságban és fogságban. Bármit tettel, szabad vagy, ha magadra elfogadod a szent vérnek az oltalmát, a szentségét, a megtisztító erejét, mert ez a vér érted ontatott. Ez a vér eltörölte a bűneidet.

Vedd ezt most magadhoz, Jézusnak a *vérét* lásd a kereszten! A gondolataid megtisztultak, mert a *töviskorona vére* végigfolyt az Ő fején. Te az Ő Testének tagja vagy, ezért a te gondolataidat megtisztította. A nyomasztó és háborgó gondolatok eltávoztak tőled, most. A Jézus nevében.

Amikor ünnepled az úrvacsora asztalánál az új szövetség vérét, az a szent vér, amely *kifolyt a kezéből*, hozza neked az anyagi bővülködést, az anyagi áldást, mindig legyen a kezeden elegendő pénzösszeg, hogy minden számlád ki legyen fizetve, hogy amire csak a kezedet teszed az életedben, az áldott legyen!

A szent vér, ami kiontatott, és a szögek a lábánál, amikor átszögezték, és kifolyt a szent vér, ez a vér megszólal, és tanúskodik arról, hogy minden *utad beteljesedik*. Az ellenség nem lophat tőled, az ellenség útjai bezárultak, és csak az Úr útjait járod, és a keskeny ösvényen tudsz maradni, megigazultságban. Dicsőségben, ékességben, szentségben.

Nem kell részt vened a korrupcióban, nem kell részt vened a romlásban. Nem kell részt vened az ellenség útjain. Nem kell beülnöd a csúfoló székébe, nem kell kárhoznod a másikat, mert a szent vér megszentel, és te igaz vagy! Ezt ünneplvén, Atyám, megköszönjük ezt a szent vért, ami értünk ontatott, és most részesedünk ebből. Ünnepeljük a Jézust, ünnepeljük az Ő szent vérét, s az megszólal felettünk. A szent vért vedd magadhoz a Jézus nevében! Ámen.

Emeljük fel kezünket, és köszöntsük Őt kis imádsággal! A Jézus nevében. Hozsanna. Ma még nem imádkoztunk nyelveken. Emeld fel a szívedet Őhózzá! A szelíd és csendes szellem romolhatatlanságával jön hozzád, és látogat meg téged, mert ebben a szellemben teremtett újjá. Minden bántás eltávozott az életeredől. Eltávozott a harag, a meg nem bocsátás.

Ő egy szót szól, és te *meghallod* azt. A szívekre beszél. Ő a Messiás, a Megváltó, a Szabadító. Soha többé nem leszel ugyanaz, mint ahogy jöttél, mert az Ő Igéjében megújítás van, szabadítás van. Termékeny földdé teszi az életedet. Övé minden dicséret, Ő méltó egyedül a dicséretünkre.

Ő az Istennek Fia is, és egyben embernek Fia. Megrontotta az ellenséget. Ünnepelni jöttünk téged, Jézus. Ünnepelni jöttünk téged. Minden dicsőség a Tiéd legyen, hálákat adunk. Te megkoronáztad az újesztendőt a Te jó voltoddal. Ezért jó reménységünk van, Atyám, mert él Jézus örökkön örökké. Halleluja! Halleluja! Ámen.

Gyönyörű volt az Úr jelenlétében imádatokban lenni, magasztalásokban lenni. Hogy beletekintsünk az Igébe, egy kicsit, hogy megöntözöttek legyünk, hogy az Ige fürdőjét vehessük. Az Ige fürdőjében van a megújulásunk.

Olyan leszek Izraelnek, mint a harmat, és mi pedig olyanok vagyunk Istennek, mikor az Igéjével meglátogat és megöntöz minket, az egy csodálatos újságot, frissességet, megújulást

hoz az életünkre, és az Ige egyben *mag*. És az Ige egyben az az *öntözőrendszer*, amivel Isten megöntözi azt.

Az eső az égből, amely nem tér hozzá üresen, és az eső és a hó az égből, mikor milyen évszak van, de mindig eljön a csapadék, amire szüksége van annak a magnak. És bizony növekedést ad a magnak. A mag növekszik, meghasad, gyökeret ver alul, szárt ereszt, és gyümölcsöt. A *gyümölcstermésre* vagyunk rendelve az Úrban. Gyümölcstermésre. Fel tudod-e emelni a kezed, megköszönni, hogy jó az Úr? Dicsőség legyen Neki. Fenséges az Ő jelenléte.

A múlt héten belenéztünk az ezzel kapcsolatos próféciaikba. Istennek rengeteg ószövetségi prófécija hangzik el arról, hogy elhozza a Messiást a földre. A felkentjét, a Megváltót, az Úr Krisztust, aki az Ő népének bűneit fogja hordozni. Megszabadítja az Ő népét az ő bűneiből. Olvastuk a múlt héten a Mikeás könyvből, ezekre az Igékre pontosan részleteiben nem fogunk visszatérni, de visszahallgathatók ezek a tanítások.

Mikeás könyvében levő prófécia csodálatos arról, hogy Ő a mi *békességünk*. Ő a mi békességünk! Az Úr megváltási művében benne van, hogy békességet hozott a földre. Nekünk nem zaklatásokban, és nem háborgásokban kell végigmenni a *hitpróbákban*, hanem meg tudjuk őrizni azt a békességet, amit Ő adott nekünk a mennyből.

Mert elhozta a menny békességét a földre. Ez az Ő hatalmas megváltói munkája. Békességet adok néktek – mondja Jézus. Az én békességemet adom néktek, és nem úgy adom én néktek, ahogy a világ adja, ne nyugtalanodjon a ti szívetek, se ne féljen. Minden szavában benne van Jézusnak, hogy legyen a mi szívünknek békessége. Ez az Ő *természetfeletti békessége*, a menny békessége, ami leszállt a földre.

Ésaiás könyvből nézzünk meg egy másik prófétálást, ami a Messiásunk születéséről szól! Több száz prófécia volt, amit Jézusnak pontosan úgy be kellett töltenie, ahogy az megíratott róla. Ahogy a próféták szája szólta, neki azt pontosan be kellett tölteni, hogy Ő lehessen a Messiás. Már az első verse szól arról, hogy mit hoz nekünk a Megváltó?

ÉSAIÁS 9,1–2. 6–7.

1. De nem lesz mindig sötétség ott, ahol most szorongatás van;...

Egy *reménységet* prófétál Ésaiás, ott, ahol szorongatás van, ott ahol nyomorgatás van. Lehet, hogy most még csak a sötétséget látjuk, de nem lesz ott mindig sötétség, mert eljön a világosság.

2. A nép, amely sötétségen jár vala, lát nagy világosságot; akik lakoznak a halál árnyékának földjén, világosság ragyog fel nékik.

Az igazi világosság a Jézus Krisztus, aki megvilágosít minden embert – írja a Jánosban. Az igazi világosság eljött már a világba, és megvilágosított minden embert. Egy embernek sem lesz mentsége a trón előtt, hogy ő a szívében nem vehetett volna megértést a Messiásról.

Mert az igazi világosság minden embert megvilágosított. Az Ige írja. Ez a természetből megismerhető, és az ige hirdetői szájából. Minket kiküldött az Úr, hogy hirdessük Őt, és köteles részünk, hogy megtegyük.

6. Mert egy gyermek születik nékünk, Fiú adatik nékünk, és az uralom az Ő vállán lészen, és hívják nevét: Csodálatos Tanácsosnak, Hatalmas Istennek, Örökkévalóság Atyjának, Békesség Fejedelmének!

A Fiú odaadatott Isten szívében. A világ teremtése előtt elrendelte az örökkévaló Fiút. De gyermekként meg kellett születnie. Gyermek születik, a Fiú odaadatik. Ez az első neve, ami megjelenik a próféciában.

Hogyha tanácstalan vagy az életben, akkor van egy *Csodálatos Tanácsosod*. Mit tegyél, mihez kezdjél? Ki ezt mondja, ki azt mondja a bajok idején. Mit tegyünk, hogy legyen? Van egy Csodálatos Tanácsosunk. Hozzá fordulhatsz. Amit Tőle hallasz, az a tökéletes, azt kell tenned. Ezek az Ő nevei. Békesség Fejedelme, hozta a menny békességét a földre.

ÉSAIÁS 9,1–2. 6–7.

7. Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége a Dávid trónján és királysága felett, hogy fölemelje és megerősítse azt jogosság és igazság által mostantól mindörökké. A Seregek Urának buzgó szerelme cselekszi ezt!

Egy folyton-folyvást növekvő királyság tagjai lettünk. Végére mehetetlen, folyton-folyvást növekvő uralkodás az Ő királysága. A békességében ugyanígy van egy növekedés. Nem lesz vége a Dávid trónján, és királysága felett, hogy fölemelje, és megerősítse azt jogosság és igazság által. Nemcsak a megigazulást hozta el a földre, hanem ezt a jogosság által kellett, hogy megtegyje.

Mert ha a gonoszra azt mondja, hogy jó, akkor Isten az igazságát veszti el. Ha a bűnre kijelenti, hogy az büntelen, és nem mutatja be a bűnért az áldozatot, akkor az nem az igazságos Isten lenne. Istennek a bűnt meg kellett ítélnie. Istennek a bűnért meg kellett fizetnie az áldozati árat. A mi bűneinkért.

Ezért hozta a Fiút, aki gyermekként megszületett. A világ minden bűnét ráterhelte, és a büntetéssel sújtotta, hogy jogos maradjon a királyi szék, hogy azt mondja arra, aki a bűnöket elkövette, hogy Ő igaz. Ezt valakinek meg kellett fizetnie. A bűneink árát. Ez volt a hatalmas megváltás. Hatalmas munka volt. Jogosság és igazság által cselekedte.

Isten jogosan tudja kijelenteni rólad, hogy *te igaz* vagy, mert a bűneidet Jézusra helyezte. Ő megfizette az árat a bűneidért. Ezért te valóban büntelenül állhatsz előtte, megigazultan, szentül, feddhetetlenül, megújultan az új teremtésben, Krisztusban büntelenül. Hatalmas megváltás. A Fiúban hozta el, akinek meg kellett születnie gyermekként. Ezt ünnepeljük itt karácsonykor. Gyermek született, Fiú adatott nekünk, akiben Isten ezt elvégezte.

7. Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége a Dávid trónján és királysága felett, hogy fölemelje és megerősítse azt jogosság és igazság által mostantól mindörökké. A Seregek Urának buzgó szerelme cselekszi ezt!

Ez egy *örökkévaló* királyság. Soha véget nem érő. Örökkön örökké *növekvő*. Növekedésének, *békéjének* nem lesz vége, hanem növekszik. Mindezt a Seregek Urának buzgó szerelme végzi. Miért tette ezt Isten? Azért, mert *annyira szeretett* téged és engem és a világot. A buzgó szerelme cselekedte.

Nem nyugodott addig Isten szíve, amíg ki nem dolgozta a *megváltást* az ember számára. Nem nyugodott addig a szíve, amíg azt nem mondhatta, hogy *újra az enyém* vagy. Mert szerelmetes a szíve és *vágyódott* az ember után. A buzgó szerelem végezte ezt.

Hatalmas *árat* fizetett azért, hogy te *visszakerülhess* Őhöz, hogy átölelhessen minden akadály nélkül. A bűn nincs útjában többé, amikor át tud téged ölelni, mintha soha nem követted volna el, olyan módon tud téged szeretni, és te Őt viszontszeretni.

Nincs többé szakadék, nincs többé gát. Az ember többé nem elveszett, ha Őbenne van. Csodálatos munka ez, amit Isten elvégzett a Krisztusban értünk. Egy másik próféciaát olvasok, pár fejezettel előtte az Ésaías 7-ben.

ÉSAIÁS 7,14.

14. Ezért ad jelt néktek az Úr maga: Ímé, a szűz fogan méhében, és szül fiat, s nevezi Őt Immánuelnek,

Ezt jelként adta Isten. A prófétának, aki több száz éve megprófétálta a Krisztusunk születését, ki hitt volna akkor neki, hogy lehetséges-e, hogy valaki szűzen fogan a méhében? Mindenki azt mondaná rá, hogy ez fizikai lehetetlenség, de Isten jelként adta ezt nekünk.

Van két Evangélium, amely bepillantást ad nekünk Jézus születésébe és fogantatásába. Két Evangélium viszont meg sem említi a fogantatást és a születést. A Lukács evangélium és a Máté evangélium az, amelyben olvasni tudunk erről.

Jézus Krisztusunknak nem csak a születése volt természetfeletti, hanem már a fogantatása is, hiszen szűztől fogantatott. Ezt a Lukács evangéliumban tudjuk elolvasni, az első fejezetben, ahol a Szentírás két angyali látogatásról ad hírt.

Az első angyali látogatásban Gábrriel angyal Zakariást látogatja meg, aki a főpapi tisztében illat áldozatokat mutat be. Ők Erzsébettel együtt már a vénségükben voltak, és nem volt gyermekük. Nem született gyermekük, mert Erzsébet meddő volt. Az angyal hírül adja neki, hogy Erzsébet foganni fog a méhében, és szül fiat.

Azután egy újabb látogatást ír nekünk ez a fejezet. Ugyanúgy Gábrriel angyal jelenik meg. Itt Erzsébet már hat hónapos terhes a gyermekkel, akiről az angyal prófétált, amikor megjelenik az angyal Máriának. Innen fogom olvasni, ez a hatodik hónapja Erzsébet terhességének, itt írja a 26-os vers.

LUKÁCS 1,26–56.

26. A hatodik hónapban pedig elküldeték Gábrriel angyal Istentől Galileának városába, amelynek neve Názáret,

27. Egy szűzhöz, aki a Dávid házából való József nevű férfiúnak volt eljegyezve. A szűznek neve pedig Mária

28. És bemenvén az angyal hozzá, monda néki: Örülj, kegyelembe fogadott! Az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között.

Isten kegyelme volt ez. Máriát kijelölte a kegyelem erre a csodálatos helyre.

29. Az pedig látván, megdöbbsent az ő beszédén, és elgondolkodék, hogy micsoda köszöntés ez?!

Soha senki őt még így nem köszöntötte.

30. És monda néki az angyal: Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél.

A nevét is meghozta az angyal. Mária szűz volt, eljegyezve volt csak Józsefnek, még csak jegyben jártak. Az angyal azt az üzenetet hozta, hogy foganni fogsz a méhedben.

31. És ímé, fogansz a te méhedben, és szülsz fiat, és nevezed az Ő nevét Jézusnak.

32. Nagy léssen Ő, és a Magasságos Fiának hivattatik; és néki adja az Úr Isten a Dávidnak, az Ő atyjának királyiszékét

Trón örököse lesz Jézus, mondja az angyal. Máriának ezek a szavak döbbenetesek lehettek, amikor meghallotta.

LUKÁCS 1,26–56.

33. És uralkodik a Jákób házán mindörökké; és az Ő királyságának vége nem léssen!

Ezt olvastuk az előbb Ésaíasban, a prófétálásokban. Mária ekkor döbbenetében visszakérdez.

34. Monda pedig Mária az angyalnak: Mimódon lesz ez, holott én férfit nem ismerek?

Amikor Zakariás kérdezte meg az angyalt a dolgok mikéntjéről, akkor abban a kérdésben ott volt a *hitetlenség*, és az angyal egy ítélettel sújtotta, és Zakariás elnémult. Mindaddig nem szólhatott Isten akarata ellen, amíg a kisgyermek meg nem született.

Itt, amikor Mária teszi fel a kérdést, hogy mi módon lesz ez lehetséges nekem, akkor csak a *mikéntet* szeretne volna tudni, de teljes engedelmisséggel volt a szíve. Isten a szíveket vizsgálja. Ő látja egyedül, mi van a szívekben.

Mária engedelmes volt, készséges volt. Mária készen állt befogadni Isten akaratát, csak azt akarta tudni, hogy miként lesz ez, ha férfit nem ismer. Úgy gondolta, hogy fizikailag lehetetlen foganni úgy, hogy az ember szűz.

35. És felelvén az angyal, monda néki: A Szent Szellem száll tereád, és a Magasságosnak ereje árnyékoz be téged; azért aki születik is szentnek hivatik, Isten Fiának.

A megoldás minden lehetetlen helyzetre a Szent Szellem ereje.

36. És ímé Erzsébet, a te rokonod, ő is fogant fiat az ő vénségében; és ez már a hatodik hónapja néki, akit meddőnek hívtak:

Egész életében nem született gyermeke Erzsébetnek és Zakariásnak, s ímé ő is fogant a méhében.

37. Mert az Isten Igéjének semmi sem lehetetlen.

Isten Igéje cselekedte mind a két fogantatást. A nagy különbség ott volt, hogy Máriaánál a fogantatás az ő szüzességében történt, a Szent Szellem hatalmas keze által. Emberi beavatkozás nélkül Isten Fia született ott meg, Isten Fia fogant meg. Mert Isten Igéjének semmi sem lehetetlen.

38. Monda pedig Mária: Ímhol, az Úrnak szolgálója; legyen nékem a te beszéded szerint. És elment tőle az angyal.

Amikor ezt az *engedelmes* beleegyezését adta Mária, akkor tudta a Szent Szellem *elvégezni* ezt a csodálatos fogantatást. Mária a méhében megfoganta Isten egyszülött Fiát, Isten Igéje által, a Szent Szellem ereje által. Nem mondja az Írás, hogy Mária, miután így megfogant a méhében, bárkinek is említette volna.

Kinek tudta volna elmondani, hogy őt meglátogatta az angyal, és egy ilyen természetfeletti fogantatás történt vele? Még Józsefnek sem. Ki hitte volna ezt el neki? Ki tudta volna ezt az ő szavát, a kis tizenéves lányka szavát elhinni?

Fogta magát Mária és egyenesen Erzsébethez ment, fel a hegyekbe, hogy meggyőződjön arról, hogy amit az angyal mondott neki, az valóban úgy van-e. Meg akart győződni róla, hogy ha hat hónapos terhes, akkor megyek és meglátogatom, ez egy megeresősítést hoz nekem. Ez volt a gondolatában, és így is tett.

LUKÁCS 1,26–56.

39. Fölkelvén pedig Mária azokban a napokban, nagy sietséggel ment a hegy-ségbe, Júdának városába;

40. És bement Zakariásnak házába, és köszönté Erzsébetet.

Meglátogatta Erzsébetet.

41. És lőn, mikor hallotta Erzsébet Mária köszöntését, a magzat repesett az ő méhében; és betelék Erzsébet Szent Szellemmel;

Keresztelő János volt az, aki Erzsébet méhében volt, amikor meghallotta Mária köszöntését, aki már a drága Fiút hordozta a méhében. Az ő köszöntésére Keresztelő János, aki hat hónapos volt az anyja méhében, elkezdett ujjongani. Mennyire élnek ezek a kicsi *magzatok* is bennünk, és Isten *Igéjére ujjongani* kezdett.

42. És fennszóval kiáltott, mondván: Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse.

43. És honnét van ez nékem, hogy az én Uramnak anyja jön énhozzám?

Erzsébet is természetfeletti módon tudta, hogy Mária a méhében az *én Uramat* hordozza – így hívta Mária. Egy szent látogatás volt ez. Erzsébet felfedezte, hogy az ő Ura, az Úr Jézus Krisztus jött őhozzá. Honnan tudta?

44. Mert ímé, mihelyt a te köszöntésednek szava füleimbe hatolt, a magzat örvendéssel kezdett repesni az én méhemben.

Ujjongott a magzat. Keresztelő János hat hónapos korában az anyaméhben ujjongott, hogy meglátogatta őt Mária Isten Fiával a méhében.

45. És áldott az, aki hitt; mert beteljesednek azok, amiket az Úr néki mondott.

Ez volt az a megerősítés, amiből Mária tudta, hogy ez valóban egy szent angyali látogatás volt, és ő megfogant a méhében, mert Erzsébet terhes volt, hat hónapos terhes volt, pontosan úgy, ahogy az angyal mondta neki. Arról is kijelentést kapott, hogy az Ura látogatta meg Erzsébetet. Hatalmas megerősítést kapott Mária.

Ekkor Mária elkezdte magasztalni Istent. Egy gyönyörű ujjongás, egy magasztalás hangzik el Mária ajkairól és ezt a Biblia rögzíti. Máriáról nem sok rögzítés van, hogy hogyan és miként folyt az élete, csak nagyon kevés helyen.

Nem is imádkozunk úgy Máriához, hogy őt Istenként imádnánk, mert a Biblia erre nem tanít minket, de az a gyönyörű dicshimnusz, amit itt elmond, azt az Ige rögzíti, és mikor lenne alkalmasabb pillanat, mint karácsony ideje, hogy ezt elolvassuk. Nézzük meg, hogyan magasztalja Istent ezért a hatalmas cselekedetért, amit Isten cselekedett vele, hogy a méhében megfogant a drága Szent Szellem által.

46. Akkor monda Mária: Magasztalja az én lelkem az Urat,

Tudod te is magasztalni az Urat, amikor cselekszik így az életedben, senki nem látja még, de tudod, hogy az már meg van cselekedve, megfogant a hitnek a méhében. Tudod-e így magasztalni?

47. És örvendez az én szellemem az én üdvözítő Istenemben

Amikor az Ige megfogant bennünk, akkor van bennünk egy ilyen örvendezés. Örvendezünk, mert tudjuk, hogy az nekünk megvan, mert megfogant, még ha nem látszik is. Örvendezni tudunk, ez a hit öröme. Örvendezünk, tudjuk, hogy megvan. *A hajnalpír méhében megfogant* – írja a zsoltáros, tudjuk, hogy ott belül megvan, és tudunk úgy örvendezni, ahogy Mária tette. (Zsolt. 110,3)

LUKÁCS 1,26–56.

48. Mert reá tekintett az Ő szolgálóleányának alázatos állapotjára; mert ímé, mostantól fogva áldottnak mondanak engem minden nemzetségek.

Kiket választ magának Isten a munkáira? Az *alázatosokat*. Az engedelmeseket. Az *oda-szántakat*. Azokat, akik hajlandók. Uram, csak halljam, hogy mit mondasz, és én hajlandó vagyok, és ha meghallottam, engedelmes is vagyok. A *hajlandók* és az engedelmesek élnek a föld *javaival*. (Ésa. 1,19)

Máriát ezért az alázatosságért tudta *választani* Isten, mert tudta, hogy nem fog nemet mondani, tudta, hogy meg fog *hajolni* Isten akaratának, meg fog hajolni Isten szavának, és befogadja a méhébe Isten Igéjét és az megfogon.

49. Mert nagy dolgokat cselekedett velem a Hatalmas; és szent az Ő neve!

Látod, tudd, hogy ki cselekszi veled ezeket! Soha ne tulajdonítsd Isten munkáit magadnak, hogy azért történt, mert te ilyen nagy voltál, meg te ilyen nagy dolgokat tettél, meg ennyit imádkoztál! Ezeket tedd félre! A Hatalmas cselekszi veled ezeket. A Hatalmasé minden dicsőség. Az Ő neve magasztaltassék mindig és mindenkor!

Az Ő neve cselekszi ezeket mindenkor. Az Ő hatalma cselekszi ezeket. Látod, Máriának a fókusza milyen tökéletesen az Úron maradt? Hatalmas az Ő neve! Szent az Ő neve! Hogy magasztalta a mennyei Mindenhatót, azért amit cselekedett!

50. És az Ő irgalmassága nemzetségről nemzetségre vagyon azokon, akik Őt félik.

Vagyis hiszik Őt, istenfélelemmel hiszik Őt. Az istenfélelem az, ami téged vissza fog tartani a gonosztól. Mert féled Istent, mert szereted Istent, azért nem fogod elkövetni azokat. A szívedben ott van az, ami visszatart téged, mert tudod, hogy Istennek nem tetsző.

51. Hatalmas dolgot cselekedett karjának ereje által, elszéleszté a szívük gondolatában felfuvalkodottakat.

Hatalmas dolgot cselekedett karjának ereje által. Ez a Szent Szellem! Alant vannak az Ő örökkévaló *karjai*. A Szent Szellemet sokszor hívja így az Írás, hogy az Ő karjának ereje által. Ez a drága Szent Szellem. Átala volt ez a fogantatás.

Nem kedves Istennek, amikor *felfuvalkodunk*. Amikor azt képzeljük, hogy nélkülünk nem megy tovább a Királyság. Az egy szörnyű gondolat! Azt hisszük, hogy ki, ha én nem! Így Isten elé nem lehet odaállni. A szívükben felfuvalkodottakat elszéleszti, nem kell Neki.

52. Hatalmasokat dönté le trónjaikról, és alázatosakat magasztalt fel.

Nézd meg, kiket választ Isten a munkáira! Mindig az *alázatos* fogja választani. Mária tudta, hogy az ő alázatos voltáért választotta Isten. Ez benne van lépten-nyomon a dicshimnuszában.

53. Éhezőket töltött be javakkal, és gazdagokat küldött el üresen

Miért? Mert azok a pénzükből bíztak, nem hittel jöttek.

54. Felvette Izraelnek, az Ő szolgájának ügyét, hogy megemlékezzék az Ő irgalmasságáról.

55. Amiképpen szólott volt a mi atyáinknak, Ábrahám iránt és az ő magva iránt mindörökké!

56. Maradt pedig Mária Erzsébettel mintegy három hónapig; azután haza tért.

Mielőtt Erzsébet megszülte volna Keresztelő Jánost, Mária visszament. Itt fogjuk tovább olvasni a Máté evangéliumban. Mert egy-egy kép jelenik meg a Lukács és a Máté evangéliumban, amikor Mária visszamegy a három hónap után, addig egyfolytában magasztalták Istent. Ez a hatalmas magasztalás folyt három hónapon keresztül, és Istennek a hatalmas cselekedeteit magasztalták.

Mindketten az *Isten Igéjének semmi sem lehetetlen himnuszt* énekelték, miközben a méhükben hordozták Isten csodálatos karjának a munkáját. Az Ő karja cselekedte ezeket. Így fogunk elmenni a Máté evangéliumára, ahol egy másik szemszögből kapunk az események folyásába betekintést. Nagyon érdekes, mert soha nem gondoljuk végig, hogy József miként élhette meg ezeket a hónapokat, amíg Mária a szíve alatt hordozta Istentől fogantatott szent Fiát.

Jegyességben jártak és Mária elment három hónappal előtte, és amikor visszatért, látta rajta, hogy viselős. Az embernek az első gondolata az, hogy biztos volt valakije. Ennek a gondolatnak a kapcsán, hogy mennyire emberien gondolkozunk, hiszen emberek vagyunk, el akarta őt bocsátani titkon. Ugyanis, ha ez nyilvánosságra kerül, akkor a törvény szerint Máriát még meg is kövezhették volna.

A Megváltónak a csodálatos kilenc hónapja során mennyire meg voltak próbálva ők, mint emberek, azt itt írja. Az Ige nem titkolja.

MÁTÉ 1,18–23.

18. A Jézus Krisztus születése pedig így volt: Mária, az Ő anyja, eljegyeztetvén Józsefnek, mielőtt egybekeltek volna, viselősnek találtaték a Szent Szellemtől.

19. József pedig, az ő férje, mivelhogy igaz ember volt és nem akarta őt gyalázatba keverni, el akarta őt titkon bocsátani.

Azt tette fel magában, hogy mivel nem ő a gyermek apja, ebben biztos volt, ennyi belátása volt, látta, hogy Mária viselős. Azt tudta, hogy nem ő a gyermek apja, el akarta bocsátani Máriát titkon, hogy ne keverje bajba őt. Gondolta, hogy menjen vissza, ahol volt három hónap során, és akkor nem lesz nagyobb baj ebből, mert ott nem tudják, hogy jegyben jártunk. Így gondolta megoldani a helyzetet.

Voltak olyan pillanatok, amikor Istennek közbe kellett lépnie és bátorítania őket. Amikor Mária elment Erzsébethez, hallotta azt az isteni prófétálást, köszöntést, hogy ujjong a méhemben a magzat, mert hallja az én Urannak hangját. Ezek voltak azok a pillanatok, amikor Isten azt mondta, hogy ne félj, hanem bízzál bennem. Most még nem látod a végét, a kimenetelét, de ha bízol bennem, akkor minden jóra fordul a végére.

Máriának és Józsefnek szükségük volt ilyen *biztatásra*. Itt Józsefnek volt szüksége biztatásra, hogy ne tedd ezt, mert ez az elgondolás nem Istentől való. Csak bízzál bennem, mert a dolgok jóra fordulnak! Vannak helyzetek, amikor az ember feje teljesen mást gondol el, mint amit a szellemi birodalom munkálna. Csak Isten látja egyedül, hogy egy helyzetben mennyire van benne az Ő keze, az Ő akarata, és hol fogunk kikötni.

20. Mikor pedig ezeket magában elgondolta: ímé, az Úrnak angyala álomban megjelent néki, mondván: József, Dávidnak fia, ne félj magadhoz venni Máriát, a te feleségedet, mert aki benne fogantatott, a Szent Szellemtől van.

József elgondolta, hogy elbocsátja Máriát. Képzeljétek el, hogy Mária akkor teljes szegyenbe került volna úgy, hogy Isten Fia fogant meg a méhében. De az Úr közbelépett. Az Úr megoldást hoz. Küldött egy angyalt.

Az ember néha tele van aggodalommal, háborgással egy helyzet felett, hogy szégyenben maradok. Kíváncsi vagyok, József hogyan tudta megérteni elsőre, de mindenképpen biztatást adott neki, ilyet még soha nem hallott, hogy egy gyermek a Szent Szellemtől legyen, de elfogadta.

MÁTÉ 1,18–23.

21. Szül pedig fiat és nevezd annak nevét Jézusnak, mert Ő szabadítja meg az Ő népét annak bűneiből

Itt megint jön egy megerősítés. Ahogy Máriának megjelentette az angyal, hogy mi lesz a Fiúnak a neve, kijelentette, hogy Jézusnak fogod nevezni, most megjelenti Józsefnek is. Mostantól kezdve, amikor erről Mária és József beszélnek, képzelj el azt a megerősítést, amit vesznek egymástól, mindkettőjüknek kijelentette a természetfeletti birodalom, hogy a Fiúnak a neve *Jézus* lesz.

Most már Máriának nem kell nehézkesen magyaráznia, hogyan volt ez a fogantatás, hogy az angyal jött, és Istentől fogant, mert most már József is tudja. Vannak dolgok, amiket Istenre kell bízni, mert csak Ő tudja elvégezni az életünkben. Csak Ő tudja *kijelenteni* a szívekre. Ha Ő megteszi, akkor lesz békesség.

Nem tudsz elmagyarázni helyzeteket. Mária napestig magyarázhatta volna, hogy jött az angyal, és ő megfogant a Szent Szellemtől. József nem értette volna. Istenre kellett bízni ezt a helyzetet.

De ezt biztos meghallották, hogy ne félj, bízzál bennem! Minden jóra fordul a végére, most már József is tudja. Ne félj magadhoz venni Máriát, bízzál bennem! Nem tudjuk, mennyit értett ebből József, de engedelmes volt.

22. Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott vala a próféta által, aki így szólt:

23. Ímé, a szűz fogan méhében és szül fiat, és annak nevét Immánuelnek nevezik, ami azt jelenti: Velünk az Isten.

Látod, az Ésaíasban azt olvastuk, hogy jelt ad nektek az Úr. Így kellett lennie, ugyanis az Ő vére nem lehetett a megfertőztetett, bűnbe esett embernek a vére. Jézus tiszta vérrel kellett jöjjön a földre, az Isten vérét hozta a földre. A vér az *apának* a spermiumából jön elő, ma már tudományosan bizonyították ezt. A placentán keresztül nincs a magzatba vérátadás, [az anyából] csak a tápanyag megy át.

Istentől az *Ige által* fogant meg Krisztusnak a vére. Az Ő vére Istentől volt, ezért volt képes arra, hogy megszabadítsa az Ő népét az ő bűneiből. Az Ő vére a mennyből fogant, ezért *szent vér*, ezért tudott szent áldozat lenni.

Isten hozott áldozatot az embernek, véráldozatot, szeplőtelen vért ebben a kicsi csecsemőben, akinek így kellett megszületnie jászolban. A fogadóban nem volt hely, az istállóban volt csak hely. Kellett hozzá az *engedelmessége* Máriának és Józsefnek.

Ugyanúgy Isten, hogy végrehajtsa az Ő akaratát az életedben, kellenek ezek a pillanatok, amikor habár nem mindent értesz, de engedelmes vagy az Igének, és azt mondd, hogy Uram, legyen meg a *Te akaratod!* Így kell befogadni minden akaratát az Úrnak az Igén keresztül, a szellemünknek a méhébe! Legyen meg a Te akaratod az életedben!

Habár mindent aprólékosan, részletekben most nem értek, hogy fogod a gondomat viselni ezekben a helyzetekben. Mi lesz a kimenetele, az emberek mit mondanak majd rólam, mindent félretéve nem érdekel, legyen meg a Te akaratod! Akkor tud munkálkodni az életedben. És közben meg kell hallanod ezt, hogy *bízzál bennem!*

Ez a karácsony üzenete, hogy *bízzál* bennem, ha most még nem látod, akkor is minden úgy alakul majd, az én kezem rajta van. Dicsőség Istennek, hogy kitartottak, és hűségesek voltak ebben az angyali üzenetben, amit hozott Istentől az angyal nekik, és megcselekedték, és megszületett a kis Megváltó, az Úr Krisztus. Jászolban kezdte a földi életét, mert az *Igének testté* kellett lennie, hogy itt a földön járhasson.

Ez volt ez a gyönyörű terve Istennek arra, hogy hogyan *hozza be* az egyszülött Fiát a földre. Elbűvölő ez az engedelmesség sor, ha belegondoljuk magunkat Mária és József helyzetébe, hogy hogyan tudta Isten véghezvinni az Ő akaratát ebben a helyzetben. Hiszen Mária és József nem látták át az egészet az elején, hanem belecsöppentek, és mégis kitartottak, hűségesek voltak Isten szavához.

Visszatérünk a Lukács evangéliumához, ott már Jézus születéséről is olvashatunk, ami megint csak természetfeletti volt, mert Mária nem csak, hogy szűzen fogant, hanem szűztől is született a Jézus. Addig jegyben jártak, amíg Jézus meg nem született, ahogy az angyal mondta. Utána ismerte csak meg József Máriát, úgyhogy Jézus születése is természetfeletti volt, mert szűztől született. Dicsőség Istennek.

A karácsony üzenete mit hordoz a számunkra? Immánuel született, *velünk az Isten*. Vagyis nem szabad elkeserednünk a helyzetekben, ha nem látjuk a kimenetelét azoknak a megoldatlannak látszó helyzeteknek, amiben csak tépelődünk, hogy hogyan lesz, miként lesz, honnan jön a megoldás.

Akkor Isten azt mondja neked, hogy Immánuel küldtem a földre, *velünk az Isten*. Ha *velünk az Isten*, akkor nem szabad elcsüggedned, mert Ő felemel, megsegít, megerősít. Csak *bízzál bennem* – mindig mondja. Az Igére tekints, ne a láthatókra! A láthatók semmi reménységet nem adnak.

Le van írva, hogy Isten Igéjének semmi sem lehetetlen. Lehetetlen helyzet, hogy a szűz fogan. Ez emberi ésszel fel nem fogható, hogy hogyan történik ilyen. De Isten Igéje számára nem volt lehetetlen helyzet. Megcselekedte. A Hatalmasnak keze cselekedte meg.

A karácsony ünnepe arról szól, hogy Isten a *lehetetlen helyzeteket* megragadja az életben, és az Igével *megoldásokat hoz*. Bemutatja az erejét, a Hatalmasnak az erejét, az Isten erejét, hogy igenis, van megoldás a helyzetekre. Természetfeletti, ami az ész számára felfoghatatlan. Megmagyarázhatatlan, hogy Jézus hogyan fogant meg. Mégis megtörtént. Ez a karácsony üzenete. Az Ige testté lett és lakozott miközöttünk.

Tudjátok, másképp lett volna, ha Jézus nem csecsemőként születik meg a földre. Miért volt erre így szükség? Aki nem az „ajtón” megy be [nem születés által kerül a földre] – ugye mondja Jézus ezt a János 10-ben? – a juhok aklába, hanem máshol hág be, tolvaj az és rabló.

Jézusnak a *testet öltését* ugyanúgy kellett végig vinnie, ahogy mindannyian megjelenünk a földön a fogantatástól, azzal a különbséggel, hogy Ő Istentől fogant. Ugyanúgy az anyaméhben azt a kilenc hónapot végéig kellett töltenie. A zsoltáros mondja, és elszorul az ember szíve, amikor olvassa azt az igeverset a Zsoltárokból.

ZSOLTÁROK 22,9.

9. Mert Te hoztál ki engem az anyám méhéből, és biztattál engem anyámnak emlőin.

Ezek Jézus profetikusszavai már az Ószövetségben az Ő születéséről. Amikor a szűz megszülte Őt, ugyanúgy kellett felnövekedjen csecsemőkortól, mint bármelyikünk, mert az „ajtón” kellett bejönnie. Vagyis „biztattál engem”, itt ez a szó, hogy csak *bízzál bennem*.

Jézus ezeket hallotta az édesanyja emlőin: Csak bízzál bennem, ezeken végig kell menned, ha most még nem is látod a teljes képet, de bízzál bennem! Eljutunk a végcélba, amiért jött Jézus, megcselekedte.

Voltak fázisok, amikor ezt kellett hallja csecsemőkorában, az Atyja biztatása volt vele az édesanyja emlőin. Gyönyörű kép arról, hogy mi ugyanúgy meg kell halljuk a biztatást, amikor még nem látjuk a kimenetelt, a végét valaminek. A zoltáros ugyanezt a pillanatot ragadja meg.

ZSOLTÁROK 71,6.

6. Reád támaszkodom születésem óta; anyámnak méhéből Te vontál ki engem; rólad szól az én dicséretem szüntelen.

A szűznek a méhéből a drága Szent Szellem hozta ki a kis Jézust. Ez megint Jézus profetikus hangja itt. Szüntelen, minden pillanatban ott volt vele a drága Szent Szellem, egész élete során Ő volt a támogatója és a biztatója. Te biztattál engem anyám emlőitől fogva. Az ő méhéből Te vontál ki engem, és biztattál engem. Ez, amit meg kell hallanunk, hogy *bízzál bennem!* Nem látod, hogy hogyan és miként lesz, de bízol-e bennem?

Ez a karácsony üzenete nekünk, ha végiggondoljuk ezeket a lépéseket, fázisokat, ezeket a helyeket, amit Jézusnak végig kellett járnia, hogy Ő lehessen a Megváltó. Aki nem az ajtón megy be a juhok aklába – Neki végig kellett járnia ezt a csecsemőkortól való növekedését –, hanem más honnan hág be, tolvaj az és rabló.

Aki pedig az ajtón megy be, az a juhoknak pásztora. Ő így jött az ajtón, meg kellett születnie, asszonytól kellett lennie, törvény alatt kellett lennie. Amikor eljött az idők teljessége – írja a Galata levél –, kibocsátotta Isten az Ő Fiát, aki asszonytól lett, aki törvény alatt lett, hogy a törvény alatt lévőket megváltsa, hogy a Szellem ígérését elnyerjük hit által, hogy a fiúságot elnyerjük. (Gal. 4,4–5)

Mi fiakká lettünk ezáltal, a *fiúságot elnyertük*, és mivel a fiúságot elnyertük, Isten kibocsátotta az Ő Szellemét a mi szívünkbe, aki által kiálthatjuk, hogy *Abba Atyám!* Most már nem csak Isten *velünk*, hanem Isten *bennünk!*

Kis jászolban Isten velünk, csak bízzál bennem, és minden a helyére kerül! Mindenre megoldás jön, ott van a kis jászolban. Ugyanúgy neked is azt mondja, hogy csak *bízzál bennem*, és minden rendbe jön, mindenre *jön megoldás* a maga idejében, az én Igém megcselekszi azt.

És Immánuel – Isten velünk –, amikor felvállalta értünk a kereszthalált, a temetése és a feltámadása ma így szól, hogy *Isten bennünk*, mert az *új életet* elhozta nekünk. Ez az egész, amit Isten kidolgozott, arról szól, hogy elhozta az örök életet, elhozta a megigazultságot, elhozta a békességet. A megigazultság azt jelenti, hogy amit szólsz Igét a szádból, az úgy van.

Ez a megigazultság természete, hogy királyként uralkodunk, és a megigazultság koronájával vagyunk megkoronázva. Az Ige az ajkadról a *legvégső hatalom*. Ha az Igét szólod tiszta szívvel, teljes hittel, az megáll, az uralkodik. Csak *bízzál bennem* – mondja Isten. Az Ige élő és ható, és megcselekszi. Nincs miért csüggednünk.

Hiszed-e ezt? Ha hiszed, akkor örvendezni tudsz ennek. A karácsony örömezenet, kis Jézus született, és a teljes kép, hogy Ő általa van a mi uralkodásunk, az örök életünk, a békességünk, a megigazultságunk, mindenünk Őbenne van. A kis bepólyált Jézusból Isten mit hozott elő! Dicsőség Neki!

Két ígerész van, amit még a jövő esztendőre kiterjesztve akarom, hogy halljunk, mert idén ez az utolsó vasárnapunk. A jövő esztendőre legyen nekünk valami, amit most magunkkal viszünk Isten Igéjéből.

5MÓZES 6,23.**23. Minket pedig kihozott onnét, hogy bevigyen minket, és nekünk adja azt a földet, amely felől megesküdtött a mi atyáinknak**

Hogy miért történt ez az egész, ez a megváltás? Ott vége lenne a dolognak, hogy Jézus a Megváltó, hogy megváltott minket? Vajon van-e Istennek további célja az életünkkel? Az egyiptomi fogság idejét idézi, hogy a fiaknak kell szólni az Ő hatalmas szabadítását, hogy kiszabadított minket Egyiptomból, a nagy és veszedelmes jelekkel és csodákkal, az Ő hatalmas kezével. A fáraó egész háza népe láthatta ezeket a csodákat, az ő szemeik láttára történtek.

Ez a megváltás arról szól, hogy kihozott téged abból a régi, semmit nem érő, értéktelen életedből, ahol a világban éltél, világból való voltál, csak kóboroltál, céltalan volt az életed. Onnan kihozott, és azt írja az Ige, hogy kihozott, hogy bevigyen téged. Célja van veled, hogy bevigyen téged, *bevigyen* téged a gazdag földre.

Kihozott a kötésekből, *kihozott* a rabságból, az alkoholból, kihozott a szenvedélyekből, kihozott a kábítószerből, kihozott a depresszióból. Kihozott bármilyen kötésből, ha újjászületél, akkor kihozott téged. Nem úgy folytatja, hogy „és bevigyen téged”, hanem „hogy bevigyen téged”. *Célja* van veled, nagy árat fizetett érted. Meg akarja ragadni az életedet és azt akarja, hogy bevigyen téged oda, amit neked tervezett az *új teremtésben*.

Ez gyönyörű vers, ezt aranybetűs Igének kijelöljük jövő évre. Megtaláljuk azokat a helyeket, ahova az Atya be akar vinni minket. Megtaláljuk azokat a helyeket, kinyúlunk érte és elveszük, felépülünk benne, beteljesedünk benne, gyümölcsöt termünk benne.

Közösen fogunk oda bemenni, hatalommal uralkodva fogunk oda bemenni. Vannak ilyen helyek, az Atya kihozott minket, *hogy* bevigyen minket arra a helyre. Ez az egyik üzenet, egyik Rhéma a jövő esztendőre. Isten esküvel tette ezt az ígéretet. Isten esküvése felett nincs hatalom és erő. Nincs szó, ami megállna.

A másik Ige, amit évkezdésre hoztam, Ésaías könyvéből van. Jó az Úr, mert ezeket az Igéket azért adja, hogy mi ezeken növekedhessünk, időzhessünk, hogy ez élhessen bennünk, hogy kereshessük idén, hogy *hova akar bevinni* minket az Úr.

Mert, hogy kihozott minket, ebben biztosak vagyunk, érezzük, hogy ami volt, az elmúlt, az megszűnt, eltöröltetett. Az újakat keressük, hogy hova akar bevinni minket, azokat a helyeket keressük. Az Ő *tökéletes akaratát* keressük.

A másik Ige a 40-es fejezet Ésaías könyvében, ezt megint csak a Szellem adta erre az új esztendőre.

ÉSAIÁS 40,25–31.**25. Kihez hasonlítottok hát engem, hogy hasonló volnék? szól a Szent.**

Kihez, talán a világ gazdasági helyzetéhez? Hogyha annak ott nehezen megy, akkor mi is ilyen nyomorban leszünk? Szó nincs róla. Kihez hasonlítottok engem? – kérdi az Úr. Nincs hozzám hasonló, vegyétek tudomásul!

26. Emeljétek föl a magasba szemeiteket, és lássátok meg, ki teremté azokat?**Ő, aki kihozza seregüket szám szerint, mindnyájukat nevükön szólítja; nagy hatalma és erőssége miatt egyetlen híjuk sincsen.**

Láss afölött, mint amit a szemeiddel most látsz! Láss afölött, láss szellemekben, lásd az *Úr akaratát* az életedben! Ehhez fel kell emelni a szemedet. Istent nem lehet bekeretezni, hogy Ő úgy gondolkodna, ahogy te, szó nincs róla!

Ez nagyon jó a családtagjaidnak, akik nincsenek még az Úrban. Akik még nincsenek bent a seregben, azokat *nevükön szólítja*. Akiknek van még családtagja, akik nincsenek az Úrban, azok szám szerint *besereglenek*, Jézus nevében. Mert ajándécul haza kell vinnünk a testvéreinket az Úrnak.

Itt megígéri nekünk, hogy mindnyájukat nevükön szólítja, és egyetlen híjuk sincsen. Akiket az Úr rajtad keresztül akar hazavinni, azokat mind be fogja oltani az élő Igével. Ez profetikus szó a jövő évre.

ÉSAIÁS 40,25–31.

27. Miért mondod Jákób és szólsz ekként Izrael: Elrejtetett az én utam az Úrtól, és ügyemmel nem gondol Istenem?!

Hányszor vagyunk ilyen helyen, amikor azt hisszük, hogy az Úr már mindenki mással jó volt, foglalkozott, de engem már rég elfelejtett. Vannak ilyen helyzetek az életben, hogy úgy érezzük, hogy már mindenkinek megoldódott minden gondja, és én velem még mindig nem foglalkozott az Úr. Az én ügyemre és énreám nem gondol az Isten. Vannak ilyen helyek, amikor a kísértő ezt mondja? Vannak.

28. Hát nem tudod-é és nem hallottad-é, hogy örökkévaló Isten az Úr, aki teremte a föld határait? Nem fárad és nem lankad el; végére mehetetlen bölcsessége!

A számodra is megvan a bölcsessége, amit kidolgozott arra a helyzetre, hogy az megálljon, és végére mehetetlen, afölött való, végtelen az Ő bölcsessége. Megvan a *bölcsessége* arra a helyzetre, amivel te éppen most megmérettél. Megvan a bölcsessége, és ez így szól:

29. Erőt ad a megfáradottnak, és az erőtlén erejét megsokasítja.

Egy újulást hoz nekünk ez az új év.

30. Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is;

Bizony voltak próbák a legkülönbeknek is. Megtántorodtak, ellankadtak, megfáradtak. Ezt küldöm nektek 2016-ra:

31. De akik az Úrra várnak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!

Vagyis el kell menni az Úr színe elé, és megújult erővel fognak előjönni, szárnyra kelnek. A saskeselyű addig ül a szirten, amíg nem jön a *széláramlat*, amiben biztos, hogy kinyújthatja a szárnyait, és az a szélirány felkapja és magasabbra repíti, mint valaha. Ez a széláramlat jön, ha ott *várakozol* az Úrra.

Ez felkapja a te helyzetedet és elviszi oda, ahova az Úr be akar vinni. Mert nem csak, hogy kihozott, hanem be akar vinni oda. Ebben bízol, ahogy mondja az Úr, csak bízzál bennem, el fogja oda vinni az életedet.

Mint a saskeselyű, úgy fogja elvégezni, neked csak ki kell tárnai a szárnyadat és jön az a szél, az a széláramlat, ami följebb visz, mert az alázatosoknak felmagasztalást ad. Feljebb visz, feljebb kerülsz, mint valaha, jobban rálátsz a dolgokra, mint valaha. Magasabbra kerülsz, mint valaha. Szellemben!

Először minden szellemben jön, dicsőségesebb leszel, ragyogóbb leszel! Nagyobb megértéssel leszel mások iránt, miután átmentél egy-két helyzeten, nem leszel annyira ítélkező, mint előtte voltál, az Úr mindent a *javunkra* tud fordítani. 2016-ban így fog *megújulni* az erőnk!

Hálát adunk, hogy nem fáradunk el, megjárjuk az útjainkat, megfutjuk az útjainkat, feljebb kerülünk, mint valaha. A széláramlatok kedvezőek lesznek és ezeket meghalljuk, kinyújtjuk a szárnyainkat és rajta megyünk. Az Urat fogjuk dicsérni nagy hatalommal és dicsóséggel, örvendezvén az Úrban mindenkor, mindörökké.

Egy nagyon áldott új esztendő-t kívánok nektek ezekben a kedvező széláramlatokban, hogy megtaláljátok a helyeteket, hogy az Úr bevigyen benneteket oda, arra a földre, amit nektek tervezett, a Jézus nevében! Ámen.

**A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.*

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.